

Duminică

Organ de propagandă religioasă și morală.
Organ informativ al AGRU-lui din Eparhia
Maramureșului

Biroul de distribuire: Librăria Asociației
Sighet, Piața Unirii No. 25.

Prețul unui exemplar : 2 Lei.

Redactor responsabil : T. Berinde

Abonamentul pe un an : 100 Lei.

EUGEN PACHELLI

Medveszky S.
(: Gravur de lemn :)

PAPA PIU XII.

Născut în 2 Martie 1876, la a 63-a aniversare a nașterii sale a fost ales Papă, obținând la al treilea scrutin unanimitatea voturilor. Aproape toată viața sa și-a petrecut-o în Vatican. În 1917 a fost numit nunțiu apostolic la Muenchen, apoi în 1922 în aceeaș calitate la Berlin, ca în 1929 Decembrie să fie creat cardinal. În 1930 a fost numit secretar de stat al Vaticanului. În anul 1933 a încheiat concordatul dintre Vatican și Germania. De multe ori a fost însărcinat cu oficiul de legat papal. Așa în 1935 a presidat congresul euharistic din Lourdes. În 1936 a presidat consacrarea catedralei sf. Tereza în Lisieux, iar în 1938 în calitate de legat papal a presidat congresul euharistic mondial din Budapesta.

Presă despre noul Papă

Din Italia, Regele-Impărat a trimis Papei Pius XII telegrama următoare :

„In ziua aceasta solemnă suntem fericiți Regina și cu Mine de a trimite Sfinției Voastre felicitările Noastre cele mai vii și urările Noastre cele mai bune de prosperitate perpetuă pentru Sfinția Voastră”.

Ducele a trimis Papei Pius XII telegrama următoare : „Poporul Italian participă la bucuria lumii catolice pentru alegerea fericită la Pontificat a Sfinției Voastre. Rog pe Sfinția Voastră să primească omagiile respectuoase ale guvernului fascist și ale mele personale”.

„Giornale d'Italia” într-o ediție specială consacrată alegerii noului Suveran Pontif după ce subliniază că primul Conclav în regimul Concordatului dintre Italia și Sfântul Scaun s'a desfășurat într-o libertate absolută și într-o ordine perfectă, spune că aclamațiile mulțimii adunate în piața Sfântului Petru la adresa noului Papă și consimțământul unanim stărnit pretutindeni unde difuzoarele aparatelor de radio au anunțat știrea acestei alegeri, arată că noul ales este un om al lui Dumnezeu și că cardinalii din 15 țări l-au socotit pe el cel mai demn să sue pe scaunul Sfântului Petru.

Spre acest om, continuă ziarul, italienii își îndreaptă gândurile lor respectuoase, cu certitudinea, că membrii Senatului bisericii catolice nu s'au înșelat în alegerea lor.

Din 1932, noul Papă este titular al ordinului Anunciada cea mai înaltă distincție italiană ce i-a fost decernată de Regele Impărat Victor Emanuel. Fiind titular al acestui ordin, noul Suveran Pontif este „văr” al Suveranului Italiei.

La Londra satisfacția e adâncă. Corespondentul Agenției Havas transmite : Alegerea cardinalului Pacelli ca Papă a fost primită la Londra cu o adâncă satisfacție.

Papa Pius XII se bucură aici de o mare stimă și respect pentru calitățile sale diplomatice manifestate cu prilejul încheierii concordatului cu Italia și cu Germania, fiind considerat drept un om de mare caracter.

Se crede că, în măsura în care Sfântul Scaun exercită o influență temporară—și aceasta s'a adeverit adesea ca fiind decisivă — ea va fi pusă în serviciul cauzelor juste și poate să atârne greu asupra evenimentelor unui an care a început sub auspicii puțin favorabile.

Londra 2. (Radiopress). Toate ziarele londoneze au publicat

astăseară ediții speciale, proslăvind pe noul Suveran Pontif și subliniind înaltele Sale calități diplomatice.

În cercurile oficiale londoneze Papa Pius XII este socotit ca un om deosebit de abil, plin de farmec personal și având vederi perfect echilibrate în domeniul politic.

Din New-York s'a anunțat, că toate ziarele americane au scos ediții speciale despre alegerea cardinalului Pacelli pe Scaunul Pontifical.

În Octombrie 1934 el a traversat Atlanticul pentru a lua parte la Congresul Eucharistic delo Buenos-Aires dând prin prezența sa o strălucire deosebită aceluia Congres catolic din lumea nouă. A fost pentru prima dată în istoria lumii, când un secretar de stat al Vaticanului a traversat Oceanul Atlantic.

Din Berlin „Deutsche Allgemeine Zeitung” amintește popularitatea pe care a avut-o în Germania cardinalul Pacelli și că „la plecarea sa din Berlin ovățiile mulțimei au fost atât de impunătoare, încât circulația a trebuit să fie întreruptă pe mai multe străzi”.

„Lokal-Anzeiger” scrie : „Mulți cardinali au dorit desigur ca alegerea Papei să fi fost făcută numai pe baza preocupărilor privitoare la chestiunile sufletesti. Totuși în cele din urmă, a fost ales cardinalul care are cele mai mari cunoștințe politice”.

Ziarele aduc omagii calităților de diplomat ale noului ales, subliniind rolul important pe care l-a jucat atunci când, a fost la Berlin Nunciu Apostolic.

Berlin, 2 (Radiopress). În cercurile politice berlineze se arată, că alegerea noului Suveran Pontif în persoana fostului secretar de stat al Vaticanului reprezintă o surpriză, deoarece până în prezent a domnit o impresie generală că Sf. Colegiu nu va alege pe „un Papă politic”, ci pe „un Papă care va oglindi aspectele spirituale ale credinței”. Noul Pontif trebuie să fie considerat însă, ca o personalitate politică precis definită chiar prin faptul că d-sa a fost strâns asociat cu predecesorul său ca secretar de stat al Vaticanului. Prima decizie a noului Pontif de a lua numele „Pius XII” învederează că d-sa dorește să continue politica Papei Piu XI în deosebi în ce privește legăturile sale cu statele totalitare. Trebuie, însă, să fie notat, se afirmă în cercurile politice berlineze, că Papa Pius XII posedă o adaptabilitate diplomatică mult mai dezvoltată

decât Papa Pius XI. Din această cauză cercurile politice berlineze cred că în momentul actual ar fi inoportună vreo definiție a înclinării politice care va fi luată sub noul regim al Vaticanului.

În cercurile oficiale germane se arată că ruperea tradiției, în virtutea căreia fostul secretar de stat al Vaticanului nu poate fi ales ca Papă nu trebuie să fie apreciată ca un eveniment politic senzațional, ci trebuie să fie considerat ca un incident din viața religioasă a lumii catolice. Însemnătatea politică a evenimentului nu poate fi apreciată până ce noul Pontif nu va lua vre-o atitudine în chestiunile politice cari ating interesele germane.

Clopotele bisericilor catolice din Germania au sunat neincetat seara întreagă anunțând populației știrea îmbucurătoare a alegerii noului Suveran Pontif.

Cunoștințele sale vaste cu privire la situația din Germania dobândite în cursul unei șederi de 12 ani în această țară, i-au înlesnit mult misiunea elaborării concordatului cu Germania, pe care l-a semnat în 1933 și care alcătuiește și azi baza relațiilor dintre Vatican și Reichul german. În cercurile Vaticanului se subliniază că prin acțiunea sa diplomatică de o rară finețe, cardinalul Pacelli a fost acela care a reușit să evite în cursul diferitelor crize din ultimii ani, o ruptură cu Berlinul.

Bucurie la Paris. Radiopress, anunță că : Apariția edițiilor speciale, astăzi seara, 2 Martie în legătură cu alegerea noului Suveran Pontif în persoana cardinalului Pacelli a fost salutată cu o bucurie generală, deoarece cardinalul Pacelli a fost totdeauna favoritul Parisului : „Agentia Havas” transmite :

Alegerea cardinalului Pacelli la pontificatul suprem a produs pe culoarele Camerei bucurie și o impresie adâncă.

Păstrător al gândirii Papei Pius XI și unul din principalii făuritori ai operii pontificale a defunctului Papă, înalta figură spirituală a Papei Pius XII simbolizează în ochii Franței catolice și a Franței în general tot ceea ce ideea religioasă are mai venerabil.

Nici o alegere nu putea să găsească în toate cercurile franceze o primire mai călduroasă.

În numele Federației Republicane, d. Louis Marin a amintit că toate persoanele primite de cardinalul Pacelli nu pot uita că tabloul care se află în fața mesei sale de lucru reprezintă casa natală a Jeannei d'Arc.

În vara anului 1937, cardinalul Pacelli a venit în Franța în calitate de Legat „ad latere”, adică reprezentând chiar per-

soana Suveranului Pontif, pentru a lua parte la ceremonia inaugurării catedralei dela Lisieux ridicată în cinstea Sf. Thereza. Prezența cardinalului Pacelli la această ceremonie a prilejuit grandioase manifestațiuni catolice în Franța, iar cuvântarea pe care el a rostit-o la ceremonia dela Lisieux a stărnit vii comentarii.

„LE MATIN”, sub semnătura d-lui Stephanie Lauzanne, scrie : Cardinalul Pacelli a luat numele de Pius al XII-lea. Nimeni nu era într'adevăr mai aproape de gândirea și inima lui Pius al XI-lea. Nimeni nu putea să cunoască mai bine decât el miseriile de cari suferă omenirea și să fie mai aproape de acele regiuni pline de mister și de măreție în care spiritul este singur stăpân suveran.

„Echo de Paris” declară : „Noi nu putem să uităm cuvintele pline de simpatie și afecțiune cu cari la Notre Dame de Paris, în ziua de 13 Iulie 1937, monseniorul Pacelli, nunțiu apostolic, a binevoit să amintească „misiunea supranaturală a Franței în omenire”.

„Le Journal”, sub semnătura d-lui Saint Brice, afirmă că nu există nicio îndoială că, mai înainte de orice, ca o solemnă protestare și spre a da un grav avertisment, cardinalii au voit să proclame, prin gura lui Pius al XII-lea testamentul politic pe care Pius al XI-lea l-a pregătit așa se spune, în ultima noapte care a precedat moartea sa.

„Excelsior” scrie că Papa Pius al XII-lea ocupă Sf. Scaun al Sf. Petru într-o clipă în care naționalismul, luând o formă religioasă, ridică idoli săi barbari în fața imaginii Mântuitorului. Dar grație apostolatului Papei Pius al XI-lea, lumea întreagă știe acum că tot ce ar ruina civilizația creștină, ar ruina și civilizația omenirii.

„L'aube” publică o telegramă din Roma, prin care arată că Papa Pius al XII-lea a ales ca secretar de stat al Vaticanului pe monseniorul Maglione, fost nunțiu apostolic la Paris.

(Paris) 2 (Rador). Alegerea cardinalului Pacelli la pontificatul suprem a produs pe culoarele Camerei bucurie și o impresie adâncă.

Păstrător al gândirii Papei Pius XI și unul din principalii făuritori ai operii pontificale a defunctului Papă, înalta figură spirituală a Papei Pius XII simbolizează în ochii Franței catolice și ai Franței în general tot ceea ce ideea religioasă are mai venerabil.

Nici o alegere nu putea să găsească în toate cercurile franceze o primire mai călduroasă.

În cercurile politice sentimentul general era în cursul după

amiezei că prin alegerea rapidă a cardinalului Pacelli, colegiul cardinalilor și a dat limpede aprobarea și adeziunea la linia de acțiune urmată de Papa Pius XI și care a fost sfortărea constantă în vederea salvagădării păcii între oameni și între popoare și apărarea valorilor religioase și omenești cele mai sfinte.

Intrebate de un reprezentant al Agenției Havas, mai multe personalități politice și-au exprimat via lor satisfacție.

În numele Federației Republicane, d. Louis Marin a amintit că toate persoanele primite de cardinalul Pacelli nu pot uita că tabloul care se află în fața mesei sale de lucru reprezintă casa natală a Jeanei d'Arc.

Și d. Louis Marin a adăugat: Sunt sigur că, dacă alesul Conclavului și-a ales numele de Pius XII aceasta este pentru că el vrea să continue politica Papei Pius XI eminentul său predecesor, al cărui colaborator sânguitor a fost.

Deputatul socialist Grumbach vede în rapida alegere pontificală voința fruntașilor bisericii de a menține poziția „pe care defunctul Papă a apărât-o cu un curaj și o autoritate care a făcut să fie omagiat de lumea întreagă”.

„Mai bine decât ar fi putut să facă oricine altcineva, Papa Pius XII va continua opera predecesorului său, a declarat d. Flandin, fost președinte al consiliului de miniștri.

„Poziția Sfântului Scaun față de toate problemele actuale va fi consolidată. Toți francezii chiar și cei cari nu aparțin religiei catolice, nu vor putea decât să se bucure. Vaticanul s'a arătat ca cea mai mare forță morală pentru a face să se valorifice drepturile libertății omenești și păcii între popoare”.

Fostul ministru de externe, d. Yvon Delbos, care a întâmpinat pe cardinalul Pacelli când acesta a venit în Franța la serbările dela Lisieux a spus:

„Numirea sa ca Papă nu va putea decât să bucure pe cei cari sunt atașați marilor principii morale, ce constituie morala creștină și formează, deasemeni baza civilizației”.

D. Bucaille, membru al consiliului municipal al Parisului, care a fost primit în audiență timp de o oră acum opt zile de cardinalul Pacelli, crede că „Franța, țara libertății spirituale și a frăției omenești, este în deplin acord cu noul Pontif pe care biserica catolică și l-a ales”.

D. Berenger, președintele comisiei de afaceri străine a Senatului a declarat: „Cardinalul Pacelli a manifestat cea mai înaltă înțelegere pentru idealul

IMPREUNA CU BISERICA

Semnificația alegerii noului Papă

După al treilea scrutin, lucrurile mai întâlnit în istoria papalității, Conclavul celor 62 cardinali întruniți la Roma, pentru alegerea succesorului lui Pius al XI-lea, — s'a pronunțat. Cardinalul Eugenio Pacelli, secretarul Vaticanului și cel mai intim colaborator al defunctului Papă, a fost ales Suveran Pontif al Catholicismului, luându-și numele de al Pius XII-lea pentru a arăta lumii că va fi un continuator al spiritului lui Pius al XI-lea.

Alegerea rapidă pe care a făcut-o Conclavul este foarte semnificativă. (Se știe că Pius al XI-lea a fost ales în 5 zile, după al 14-lea scrutin și că predecesorul său Benedict al XV-lea, a fost ales după al zecelea scrutin). Ea dovedește că cei 62 de reprezentanți ai lumii catolice au fost de comun acord în a alege, ca succesor al Papei Pius al XI-lea, pe acel cardinal care s'a bucurat de mai multă încredere și care a fost mai apropiat colaborator al Papei Pius al XI-lea, în toată opera creștină și politică pe care fostul Suveran Pontif a întreprins-o în epoca pontificatului Său. Iar opera pentru care a luptat Pius al XI-lea, a fost o operă de pace, de bună înțelegere între oameni și mai ales a fost o operă de ridicare a prestigiului Bisericii Catolice în ochii și în conștiința lumii. Și pentru înfăptuirea acestei opere, la capătul căreia este ideea de pace creștină, — „Pax Christi in regno Christi”, — Pius al XI-lea

milener al Franței, dealungul regimurilor sale și a subliniat dorința sa de a fi folositor imperiului nostru colonial, ca și

a fost inspirat de un spirit politic care-l așează printre cei mai de seamă suverani pontifi pe cari la dat istoria papalității.

În 1929, prin tratatul dela Lateran, Pius al XI-lea a normalizat raporturile dintre Biserica Catolică și Statul italian cari erau încordate de aproape cinci decenii. Semnarea acestui tratat de către defunctul Papă și de către Mussolini a însemnat o dublă biruință: a fost o biruință pentru fascism care, astfel a fost recunoscut de Vatican și a fost, în același timp o biruință pentru catholicism întrucât istorica lui suveranitate asupra spiritului statului a rămas intactă. Apoi tot sub egida înțelepciunii creștine a lui Pius al XI-lea, a urmat încheierea unei serii întregi de concordate între Vatican și diferite State cari numărau majorități catolice. În felul acesta s'a reglementat viața individuală a catolicilor fără ca, bine înțeles suveranitatea pământească a Statelor să fie știrbită. În acest chip după pacificarea catholicismului din Peninsula italică, a urmat liniștirea spiritelor și libera dezvoltare, sub semnul lui Christos, a conștiinței catolice care până la încheierea amintitelor concordate, suferea din pricina exigențelor laicizate ale unor State. În sfârșit, un alt factor însemnat care a desăvârșit opera creștină, umană și pacifică totodată a Papei Pius al XI-lea este desigur și acela determinat de enciclicele Sale în cari a arătat lumii primejdia pe care o prezintă, pentru conș-

inșasi Franței, în spiritul celui mai curat creștinism: acela al egalității raselor și frăției omenești”.

Apoi a chemat la sine mulțimea împreună cu ucenicii și le-a zis: Ori cine voește să vie după mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-mi urmeze.

Că cine va voi să-și mântuiască sufletul, îl va pierde; iar cine va pierde sufletul său, pentru mine și pentru evanghelie, acela îl va mântui.

Ce-i folosește omului să câștige lumea întreagă, dacă-și pierde sufletul!

Ce ar putea să dea omul, în schimb pentru sufletul lui?

Iar cine se va rușina de mine și de cuvintele mele, în neamul acesta precum și păcătos și fiul omului se va rușina de el, când va veni întru mărirea Tatălui său, cu stinții îngeri

Numele „Vatican” are originea păgână. Reședința papală a fost construită pe câmpia Vatican. Această câmpie era numită astfel din pricina oracolelor zise „Vaticinia”, rostite aici la diferite ocazii. În mijlocul acestei câmpii se înălța un circ și aici a fost răstignit sf. Petru.

tiința creștină a omenirii, comunismul și toate celelalte ideologii politice cari caută să înăbușe libera dezvoltare a conștiinței creștine ridicând, împotriva suveranității eterne, a ideii lui Christos, suveranitatea, laică pământească, trecătoare a Statului. Ținându-se departe de certurile politice și luptând numai pentru triumful ideii creștine în lume, Pius al XI-lea a putut să înflorească, — menținându-și prestigiul și obiectivitatea, deopotrivă și comunismul (enciclica privitoare la crimele pe cari le-au comis comuniștii în Spania, ucigând 18 episcopi, 14.000 de preoți, distrugând atâtea biserici și nenumărate opere de artă) și național-socialismul atunci când cel de al III-lea Reich a început acțiunea de distrugere în lumea bisericanilor germani, pentru că aceștia se opuneau stăpânirii sufletești a național-socialismului.

Toată această operă va fi continuată și desăvârșită de Cardinalul Pacelli, noul Papă. Deacea cele 400 milioane de catolici au primit cu vie satisfacție sufletească alegerea făcută de Conclav care înseamnă o biruință a ideii catolice și o nouă afirmare a suveranității eterne, intangibile, a Vaticanului.

Pentru prima oară armata italiană a prezentat arma la alegerea unui Papă. În momentul în care cardinalul Eugen Pacelli, devenit Papă Piu XII, a apărut în veșminte pontificale în balconul catedralei sf. Petru, trupele italiene așezate în marea piață au prezentat onorurile cu arma. Faptul este pentru prima oară.

Cardinalii, Pacea și Români

„Noua Gazetă de Vest”, ca și alte ziare mari ale țării, a publicat în No. 821, întreagă lista cardinalilor, cari azi la 1 Martie, intră în conclav pentru alegerea noului Papă.

Am citit cu atențiune lista acestor ilustre nume, 62 la număr. Printre ei se găsesc reprezentanți ai mai tuturor națiunilor alese din lume. Pe lângă italieni, cei mai mulți, sunt francezi (6), spanioli (2) germani (3), apoi câte un englez (Arthur Hinsley, arhiepiscop de Westminster), belgian (Josef von Roey, arhiepiscop de Malines), polon (August Hlond, arhiepiscop de Poznan), portughez, (Em. Consalves Cerejira, patriarh al Lisabonei), irlandez (Jos. Mac Roy), 3 americani (Denis Dougherty, arhiepiscop de Philadelphia, Wil. O'Connell arhiepiscop din Boston și G. W. Mundelein, arhiepiscop de Chicago), 1 brazilian (Seb. Leme de Silvera Cintra arhiepiscop de Rio de Janeiro), 1 canadian (Rodrigue Villeneuve, arhiepiscop de Quebec), 1 sirian (Ignat Tappouni, patriarhul Antiohiei), 1 ceh (K. Kaspar, arhiepiscop de Praga), chiar și un maghiar (Iustinian Serédi, primatul Ungariei, de origine slovac).

Numai noi, Români, așa de organic legați de Roma și după sânge și după nume, nu avem, până acum nici-un reprezentant între purpurații Cetății Vaticanelor. Să sperăm că nu va trece mult și de vom înțelege mersul vremilor, vom avea nu numai unul, ci mai mulți.

Chiar după situația de acum sunt între eminentii cardinali mai mulți, cari știu mult despre Români, unii cunosc bine România și o prețuiesc, o simpatizează.

Decanul cardinalilor, italianul dela Napoli, cu nume simbolic: Gennaro Granito Fignatelli di Belmonte, care are 88 de ani și e de 28 ani cardinal, ca fost secretar al nunțiaturii dela Viena, prin 1890—91, a cunoscut biserica românească, ba a avut parte și la o manifestație românească, cu urmări destul de grave, despre care am scris într'alt ziar mai pe larg.

Doi dintre cardinali au fost nunții papali la București, au văzut România, în lung și lat. Aceștia sunt Francesco Marmaggi, cel dintâi nunțiu apostolic în România care fusese ales pentru aceasta de Papa Benedict XV. Alegerea însăși a fost destul de semnificativă.

— Iubești tu Roma, fiule? — îl întreabă Sf. Părinte.

— Da, Preafericite Părinte!

— Răspunde-mi hotărât, zise din nou Papă, iubești tu Roma?

— Preasfinte Părinte, eu sunt născut în Roma, crescut în Roma, o iubesc ca pe mama mea, — răspuse tânărul Monsignore.

— De aceea te întreb, zise Papa, pentru că dacă iubești Roma, trebuie să iubești nițel și pe Români, căci și ei sunt Români. Și iată am hotărât să te trimit în România.

A venit la București, a cunoscut România, a îndrăgit pe Români, și azi face uneori conferințe la Roma despre Români, cum a făcut despre veneratul Ieremie Românul, în 1936.

Al doilea fost nunțiu papal la București, este cardinalul

Angelo Maria Dolci, care încă în București primise purpura de cardinal și i se zicea de atunci „Cardinalul României”.

Amândoi au fost pomeniți printre „papabili”, ar fi putut să iasă, unul ori altul, din conclavă ca Papă al Romei...

Mai este cardinalul Eugen Tisserant, francez, cunosător bun al bisericii orientale și al României. În vara trecută a parcurs România întreagă, a fost și la Oradea și la Stăna de Vale, a ținut o conferință cu toți episcopii bisericii unite din țară. Reintors la reședința sa, a ținut într'un cerc distins o interesantă conferință despre România, care a făcut mare impresiune. Ziarul „Osservatore Romano”, care se citește în

toată lumea, a publicat textual întreagă conferința, făcându-ne un neprețuit serviciu.

Dupăce faimoasa „Ligă a Națiunilor” din Geneva, s'a înecat în atmosfera de beznă francmasonică și semitică și se caută o nouă formă a unui for internațional pentru susținerea păcii — nu ar fi oare mai potrivit a se încredința misiunea aceasta eminentemente creștină și umană, unei corporațiuni selecte și autoritare, cum e cea a cardinalilor din Roma, în care toate națiunile își pot avea reprezentanții și care prin caracterul său sacru ar fi o garanție a păcii adevărate între oameni.

O întrebare, cu care încheiu teflexiile mele fugare...

Dr. I. Dăianu
din Gazeta de Vets

Buletinul de vot la alegerea Papei

Ego	Cardinalis
O	O
Ergo in Summum Pontificem E. D. meum D. Cardinalem	
O	O

Nomen.

Signa.

Grafic arătând durata — în zile — a diverserilor Conclavuri

1445	Calist III.	12 zile
	Piu II.	14 zile
1464	Paul II.	14 zile
1492	Alexandru VI.	3 zile
1503	Piu III.	33 zile
1513	Leon X.	47 zile
1522	Adrian VI.	12 zile
1621	Grigore XV.	2 zile
1623	Urban VIII.	17 zile
1769	Clement XIV	106 zile
1775	Piu VI.	105 zile
1823	Leon XII.	35 zile
1829	Piu VIII.	36 zile
1831	Grigore VI	62 zile
1846	Piu IX	3 zile
1878	Leon XIII	3 zile
1903	Piu X	5 zile
1914	Berone XV	3 zile
1922	Piu XI	5 zile
1939		1 zi

PIUS al XI-lea A murit Papa. Ce a rămas din el pe lume?

Pentru lumea materială un sarcofag — coșciug — în grotlele Vaticanului. Un sicriu, cu linii simple, fără decor, în care putrejunea și-a început lucrarea, într'un trup ieri-alaltă încă atât de robust, cu care abia numai după o luptă a biruit moartea cea a tot biruitoare, nemiloasă. Dunga sicriului poartă inscripția celui, care era odinioară: „Papa Pius al XI-lea”.

Azi încă e vizitată de mulți. După trecerea alor vre-o doi trei ani, se va mai găsi poate cineva cine-l va cerceta; poate și peste vre-o zece ani. Iar după trecerea alor douăzeci de ani, va fi un coșciug din cele multe, în care așteaptă câte un Papă mare, — între cei mari și mulți — învierea.

„Sic transit gloria mundi”. Iată așa trece mărirea lumescă!

Pe seama istoriei, o viață lungă, o adevărată guvernare papală, — similară cu al sf. Petru, — cu evenimente grandioase, rămase după Pius XI.

Impăcarea cu Statul Italian; în misiunea convertirii păgânilor, încadrarea arhierilor indigeni; înființarea Acțiunii Catolice, — la noi numit Agru, apărarea castității căsătoriei; enciclicele solicitând și urgând noua orânduire a vieții sociale; opoziția curegioasă față de statele totalitare, extreme și rasismul exagerat, toate acestea erau măsuri, cari vor da un răsunet în istorie. Aceste lucrări nu vor putea fi înregistrate numai cu vre-o câteva cuvinte, ci vor trebui să fie umplute cu ele pagini întregi.

Faptele Lui nu au trecut, ci din contră, în creațiunile și în urmările lor, vor continua să trăiască.